

Op de koffie bij Thé en Wortel

Wie in de jaren '70 of '80 van de vorige eeuw is opgegroeid, die is bekend met de illustraties van Thé Tjong Khing (1933) bij sprookjes, vertellingen en verhalen. (In mijn geval de illustraties in boeken van Miep Diekmann en Guus Kuijer). Of, u kent de voorleesboeken van Vos en Haas. Samen met kunstenaar Mino Wortel woont Khing sinds 1971 in onze buurt.

"Mijn vrouw is kunstenaar, ik ben illustrator. Ik kan – en da's best raar voor een illustrator annex tekenaar – geen gezichten onthouden, maar da's niks persoonlijks, hoor!" trapt Thé Tjong Khing af (Khing is zijn voornaam. Thé de achternaam en Tjong de generatienaam). "Hoewel ik duidelijke opdrachtgevers heb, kan ik niet werken met vooropgestelde kaders of associaties. Ik moet zelf de noodzaak en aanleiding van mijn eigen werk ontdekken, ontwikkelen en uitvoeren." Grappig is dat hun hele woonkamer overwegend is ingericht met textiel- en keramiek-kunst in fraaie aardetinten van Mino. Als fan van het werk van Khing moet je goed kijken om te concluderen dat hier een veelvoudig gouden en zilveren penseel- en griffelwinnaar woont.

"Toen ik dit huis in 1970 als armoedige troep kocht, kwam Khing bij mij inwonen", springt Mino ons bij terwijl ze een appeltaart aan het bakken is. De hele buurt stond in die tijd zowat te huur of te koop. Alles was hier binnen en buiten bruin, donker, oud en vooral leeg. Nu ziet de buurt er leuk en aantrekkelijk uit met niet alleen maar ouderen zoals toen. Het is okay hier."

"Ik ben behoorlijk op mezelf", zegt Khing. "Wie iets van de stad of buurt wil herkennen in mijn werk, die kan de T-kruising voor mijn deur terugvinden. Of, die weet dat ik in opdracht Haarlem heb verbeeld. Tijdens de Kinderboekenweek in oktober verschijnt een

prentenboek over koepelkathedraal de Nieuwe Bavo aan de Leidsevaart. Ik ben enorm trots op de prentenboeken zonder woorden over taart die ik helemaal zelf heb bedacht en gemaakt. Ik droom er nog wel eens van om uit mijn harnas te komen, een compleet andere stijl aan te nemen waarvan mensen zeggen: "Hè, kan hij dat ook?", maar verder ben ik heel tevreden!"

Ondertussen ruik ik appeltaart, of beeld ik me dat door de zachte zand- en goudkleurige objecten in de kamer alleen maar in?

www.thetjongkhing.nl | www.minowortel.nl

Colofon: René van Stekelenborg, Sanne de Wolf (fotografie), Carla van Twuijver, Maarten van de Vaart, Jeroen Wester, Maarten Mosselman en Sanneke Vlam (vormgeving). Buurtcoördinatie Duurzaam Garenkokerskwartier.nl en info@hetzaeltje.nl. Het Zaeltje: www.hetzaeltje.nl en info@hetzaeltje.nl.

Ruim vijftig jaar schoolzicht

Pim en Tineke wonen al ruim vijftig jaar tegenover de school in de Nic. van der Laanstraat. Zij hebben de veranderingen van de school van dichtbij meegemaakt. Pim: "De school en de kinderen houden me jong. Veel kinderen kennen mij als Opa Pim." Tineke: "Er is altijd wat te zien of te doen aan de overkant, best leuk."

De school is sinds 1934 een gemeentelijk monument en ooit begonnen als een school voor moeilijkerlerende kinderen. Pim vertelt: "In de rechtereuleg van de school was een lokaal voor metaalbewerking, daarnaast een lokaal voor houtbewerking, en naast de ingang een lokaal voor theoretische vakken. De lesgevers waren vakmensen zoals een metaalbewerker en een timmerman, die ieder ook een fiets konden repareren. De buurt profiteerde ervan. Er waren voor de meisjes ook kooklokalen. Dat is allemaal verdwenen toen de school ging fuseren met een andere school. Echter, omdat de voorgenomen fusie afketste, kwam het gebouw leeg te staan. In twee jaar was het verval

groot. De buurt heeft destijds het plein helemaal opgeruimd en onderhouden." "De school is in 2015 duurzaam en milieuvriendelijk verbouwd. Zo komt de verwarming uit de grond. Het is nu een Integraal Kind Centrum waar de kinderen van 0 tot 12 jaar uit de buurt leren en spelen. Oorspronkelijk werd het plein afgeschermd door een hoog gietijzeren hek langs de straat. Dat is verwijderd en vervangen door een laag stenen muurtje. Pim: "Tegenwoordig wordt de buurt echt betrokken bij de school. De kinderen trekken ook de buurt in. Dan staan er ineens dertig kinderen voor het raam met een oude foto van ons huis. De leerlingen moeten kijken of er iets veranderd is. Als wij ze zien komen dan verplaatst ik meestal wat in de vensterbank. Leuk toch? Het gaat er natuurlijk om dat kinderen leren goed te 'kijken'. Soms wordt zelfs de straat voor een deel afgezet als de kinderen verkeersles krijgen. Door de gebogen carré-vorm van de school komt al het lawaai van de kinderen niet op ons af, maar waait het over de straat naast ons in. Daar heb ik wel eens bewoners horen klagen, maar veel is het toch nooit."

de
garenkoker
www.garenkokerskwartier.nl

• IN DE WIJK

Elisah is verslaafd aan wonen

Elisah Jacobs woont in onze buurt. Ze is verslaafd aan wonen en maakt naam als Interior Junkie (interiorjunkie.com), idolaat dat ze is van het inrichten van huizen. Elisah schrijft, fotografeert en filmt over de inrichting van haar huis, ze kijkt bij andere mensen binnen, ze stuurt hippe winkels af en deelt haar ideeën en interieurhersenspinsels op sociale media. Inmiddels heeft ze 80.000 volgers op Facebook, 14.000 abonnees op haar YouTube-kanaal en 70.000 volgers op Instagram. Door haar populariteit krijgt ze betaalde opdrachten van bedrijven zoals bijvoorbeeld Karwei, waarbij Elisah haar woonideeën combineert met een soort reclame.

"Ik vind het ontzettend leuk om met mijn huis bezig te zijn. Toen wij onze eerste woning kochten, startte ik een blog, daarnaast deed ik nog opdrachten als lifestyle-journalist. Maar, de laatste zes jaar heb ik er mijn fulltime baan van gemaakt. Ik heb de School voor Journalistiek gedaan en daarna nog 1,5 jaar de Foto-academie. Het editen van video's doe ik helemaal zelf. Nu verdiep ik mij in het maken van podcasts. Je kunt veel leren van YouTube via tutorials, maar het meeste leer je door gewoon te doen!" ik werk bewust met vaste freelancers, zoals de videograaf die alles filmt als ik bij mensen op bezoek ga voor een 'home tour'. Ik heb een coach die mij helpt hoe ik het beste op Google

vindbaar ben. En, vanaf het begin heb ik een managementbureau dat de samenwerking met merken regelt en mijn aanwezigheid op bijvoorbeeld Instagram meet – de engagement rate – waar dan weer de tarieven op gebaseerd worden. Sinds de lockdown ben ik online cursussen gaan geven voor hobbyisten én interieurstylisten, dat is een extra verdienmodel."

"We wonen hier nu vijf jaar in deze heel charmante wijk. De Garenkokerskade met wat bootjes voor de deur vind ik echt gezellig. Het leukste zijn de wintermaanden. Dan kun je al wandelend naar binnen kijken. Het valt me op dat het Garenkokerskwartier heel veel leuke interieurs heeft.

Ons huis uit 1890 is nooit af. Binnenkort wordt de wc opnieuw aangekleed met behang van Karwei waarvoor de keten een wedstrijd onder grafische vormgevers had uitgeschreven. Daar maak ik dan weer een Insta-post van. Laatst was de Viva nog op bezoek. Net als de Linda met een fotoshoot voor een artikel over interieur-influencers en binnenkort sta ik in de Marie Claire Maison, de wooneditie. Het geeft geen stress hoor! Alles gaat vanzelf. Op Insta post ik iedere dag eigenlijk wel een paar stories. Dat is belangrijk, want als je een paar dagen niet actief bent is dat slecht voor je algoritme. Je wordt snel vergeten online."

Het verenigingsleven van Sociëteit Vereeniging

Aan het begin van de Zijlweg staat het schitterende pand van Sociëteit Vereeniging. De vereniging met ouderwetse spelling bestaat 165 jaar, maar huist pas sinds 1923 in het huidige pand. Wat gebeurt er anno nu in de Sociëteit?

We spraken met Marianne Poen, secretaris van het bestuur van de Sociëteit Vereeniging. Als eerste blijkt dat de Covid-19 pandemie niet ongemerkt aan de sociëteit voorbij is gegaan. De vereniging teert vooral op de omzet van de professionele bar. De contributies van de kleine 300 leden dekken maar deels de begroting. En de bar heeft lang stil gelegen. "Door de pandemie mochten alleen kleine groepjes bij elkaar komen in een ruimte, of met mondkapjes op - volkomen terecht natuurlijk maar daar konden we niet op draaien. Gelukkig hopen we bijna weer 'gewoon' open te gaan."

De vereniging is bedoeld voor ondernemende mensen van 25 jaar en ouder. De leden beschouwen het historische pand als een tweede huiskamer, waar men kan (flex-)werken of aan activiteiten deelnemen. Een wijnge-

nootschap, een geschiedenistafel, twee beleggingsclubs, klaverjassen, muziek en kunst. En netwerken. Het kan er allemaal. De zalen in de sociëteit kunnen ook afgehuurd worden voor vergaderingen, feesten en partijen door buitenstaanders. Er zijn kleine zaaltjes voor 8 aanwezigen en grote podia voor maximaal 250 personen. Diverse externe clubs hebben in de sociëteit hun thuisbasis gevonden. Op de dinsdagavond is de stijlvolle speelzaal het honk van schaakclub Het Witte Paard. Zowel kinderen als volwassenen schaken er. De teams van Het Witte Paard die uitkomen in de KNSB-competitie in het weekend spelen hun partijen overigens buiten de sociëteit (denksportcentrum 't Spaerne). Op woensdagen speelt Bridge Club Rood Wit haar wedstrijden. Soms komen de teams van Rood Wit ook de teams tegen van de Vereeniging zelf, de Haarlemse Bridge Club."

Er zijn ook kleine bedrijven die kantoor houden in het gebouw. Met geweldige ruimtes en een breed scala van activiteiten is er veel mogelijk bij Sociëteit Vereeniging.

De Vos Verf

Wie is het bord ook wel eens opgevallen in de Burgemeester Sandbergstraat? Wat zit er eigenlijk achter die deuren?

Hendrik de Vos is in 1905 met veel lef, doorzettingsvermogen en inventiviteit het verfavontuur begonnen. Hij ontwikkelde en produceerde een keur aan hoogwaardige verfproducten voor de schilder en legde daarmee de basis van Verffabriek H. de Vos & Zn.

Sinds 1968 is De Vos Verf ook in Haarlem gevestigd. Ene mijnheer Ooms woonde in de Burgemeester Sandbergstraat en zou namens De Vos Verf onze regio voorzien van kwaliteitsverf. Dat was zo'n succes dat hij de voorraden niet langer onder zijn bed kon bewaren. Hij huurde de ruimte aan de

Burgemeester Sandbergstraat 28 zwart. Vandaag de dag staat Danny doordeweeks van 7.30 tot 12.00 uur achter de deuren aan de Sandbergstraat. Iedereen is welkom, maar De Vos Verf richt zich voornamelijk op de professionele schilder. Je kunt er terecht voor verf, kwasten, plamuur, tape, etc. Danny mengt ook verf op locatie. De ontwikkeling van de verfproducten gebeurt in Den Haag. Danny begon als 16-jarig jongetje als schilder totdat hij tien jaar geleden voor De Vos ging werken. Achter de deuren verkoopt Danny dus nu de producten. Elke werkdag gaat hij op pad om zijn klanten te voorzien van producten en advies. Dat doet hij met veel enthousiasme. Dus, ben je aan de klus, weet dan dat je bij De Vos Verf terecht kunt.

Lekker spelen in de buitenlucht

Tessa Scholte heeft eigenlijk het ei van Columbus ontdekt. Want, als je naschoolse activiteiten combineert met gezond en lekker spelen in de buitenlucht in het bos, de duinen of zelfs op het strand, dan is dat leuk, avontuurlijk en leerzaam voor iedereen. 'SpelenderWijs op reis' noemt Tessa dat: "dicht bij onze buurt."

Tessa werkte als leerkracht en 'remedial teacher', maar besloot vorig jaar om als zelfstandige workshops, trainingen, coaching, gastlessen en kinderfeestjes te gaan geven. Daarnaast gaat zij er sinds april ook met kinderen op uit in de natuur. "In deze maatschappij gaat er veel aandacht naar het hoofd, de hersenen en ons denkproces. Het contact met mijn lichaam en echt aanwezig zijn is voor mij heel belangrijk. Zo kan ik echt voelen, ervaren, ontdekken, onderzoeken, ruiken, zien, meemaken en beleven. Het liefst in de aarde, de modder en de klei met alle puurheid van de elementen om mij heen. Met groepjes van max. 6 kinderen van 4 tot 12 jaar ga ik op pad. We trekken er in weer en wind ruim drie uur op uit om te avonturieren, te ontdekken, spelen, ravotten, onderzoeken en te beleven. We gebruiken onze zintuigen volop, horen, ruiken, zien (speuren, verwonderen) voelen (o.a. met je blote voeten in het zand, gras, water), we

proeven de natuur als dat kan en we zijn samen helemaal in het moment. Geen tocht is hetzelfde. Om echt te beleven hoeft ik alleen maar aandacht in het moment te hebben. In het NU. Zo blijf ik dicht bij mezelf, bij de natuur en in dezelfde belevingswereld vol nieuwsgierigheid zoals de kinderen.

Vragen van kinderen komen als vanzelf. Wanneer ik in de natuur ben met kinderen zie ik bij hen meer hun wezenlijke nieuwsgierigheid. Dit voelt zo puur, ze leren, ontdekken en onderzoeken vanuit intrinsieke motivatie, niet omdat het moet of iemand anders dat voor ze bedenkt. Binnenkort ga ik voor peuters ook beleefochtenden organiseren, lekker buiten onderzoeken, spelen, ontdekken, verven met modder en wie weet wat er nog meer ontstaat."

Mail voor vragen en/of aanmeldingen: tessa@spelenderwijsopreis.nl
www.facebook.com/SpelenderWijsopreis

Geveltuintjes Kinderhuissingel

Wandelend door Haarlem was het Carla Oude Groen, wonend in de bocht van de Kinderhuissingel, al vaak opgevallen hoeveel planten en bloemen de gevels en stoepen verfraaien. Zoekend op het internet naar 'geveltuintjes' ontdekte ze dat Haarlem deelnemer is aan het 'NK Tegelwippen', een initiatief in het kader van de campagne: 'Een groener Nederland begint in je eigen (gevel-) tuin'.

Carla nam contact op met de gemeente en hoorde dat er, ook ter bevordering van buurtcohesie, subsidie voor het gezamenlijk aanleggen van geveltuintjes beschikbaar was. Daarop ging zij enthousiast van deur tot deur en verzekerde zich van de deelname van acht van haar naaste burens.

Op een zonnige zondagmorgen in mei werd de aanleg gezamenlijk in een 'stoepoverleg' onder het genot van koffie en roomsoesjes besproken. Iedereen zou naar eigen smaak zijn/haar geveltuintje inrichten. Maar, om tot één mooi geheel te komen, werd afgesproken de maatvoering af te stemmen en de aanleg uit te besteden. Woensdag 30 juni was het dan zover; de geveltuintjes werden aangelegd. In de weken daarna trof men dan ook regelmatig buurtbewoners op de knieën om beplanting aan te brengen. Inmiddels zijn alle tuintjes ingericht. Het enthousiasme van Carla, gesteund door de gemeente, eindigde in een prachtig resultaat van aaneengesloten geveltuintjes en verstevigd burenccontact. Het project is met een gezamenlijke borrel afgesloten.

